

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/47/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913202067
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2013:6913202067.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843 proti odporcovi: Y. F., W.. XX.XX.XXXX, F. U. C. R. Č.. XXX za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Ul. Važecká č. 16, IČO 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, Ul. J. Kráľa č. 5/A o zaplatenie sumy 1 001,54 € s prísl. takto

rozhodol:

Návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 1 001,54 € s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 510,24 € od 09.12.2011 do zaplatenia z a m i e t a .

Návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania z a m i e t a .

Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi 229,28 € trov konania na trovách právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a to právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojím návrhom zo dňa 05.02.2013 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 1 00,54 € s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 510,24 € od 09.12.2011 do zaplatenia. Dôvodom podania návrhu bola tá skutočnosť, že odporca ako dlžník nevrátil právnemu predchodcovi navrhovateľa úver poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 02.05.2007 . Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 510,24 €, riadneho úroku vo výške 317,36 €, úroku z omeškania vo výške 83,47 € a ostatného príslušenstva a poplatkov vo výške 90,47 €.

Do konania dňa 07.03.2013 vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu práv občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove.

Navrhovateľ spolu s návrhom predložil súdu listinu označenú ako "Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku" zo dňa 21.08.2012, na základe ktorej došlo zo strany odporcu k uznaniu pohľadávky voči navrhovateľovi vyplývajúcej zo zmluvy pod reg. číslom XXXXXXXXXXXXXXXX titulom istiny a vo výške 510,24 € a titulom ostatného príslušenstva podľa zmluvy vo výške 90,47 € ako aj

titulom nákladov na inkasné konanie vo výške 150,- € a titulom úroku z omeškania vop výške 21,9 % ročne zo sumy 510,24 € za dobu od 15.11.2011 do dňa splatnosti poslednej splátky podľa tejto dohody.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 08.12.2011 postúpil pôvodný veriteľ pohľadávky na navrhovateľa, pričom ich súčasťou bola aj žalovaná pohľadávka voči odporcovi (príloha k zmluve, l.č.20 spisu).

Návrh spolu s prílohami bol doručený odporcovi postupom podľa ust. § 47 ods. 2 O.s.p. vrátením nevyzdvihnutej zásielky súdu dňa 09.07.2013. Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu bol návrh spolu s prílohami doručený dňa 06.05.2013. Vedľajší účastník sa k návrhu vyjadril podaním zo dňa 09.05.2013, v ktorom uviedol, že navrhovateľom predložená dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, resp. pre osobu prístupujúcu k záväzku, pričom dlžník nemá žiadnu možnosť ovplyvniť jej obsah. Dohoda obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to predĺženie premlčacej doby formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Ich význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami a preto sú absolútne neplatné. Uzavretie tejto formulárovej dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 4 ods. 8 Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a okolnosti, za ktorých bola táto dohoda uzavretá je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku v zmysle ust. § 8 ods. 4 Zák. č. 250/2007 Z.z.. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistikovane skryté do bodu 3 tejto dohody, hoci uznanie je upravené v bode 2 dohody. Súčasne vzniesol námietku premlčania v súvislosti so žalovaným nárokom navrhovateľa, keďže podľa predložených listín - prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok bola dňa 18.07.2008 daná výzva na zosplatnenie pohľadávky a dňa 29.08.2008 bola vyhlásená splatnosť žalovanej pohľadávky, pričom návrh bol podaný na súde dňa 20.02.2013, t.j. už po uplynutí 3 - ročnej premlčacej doby.

Na pojednávanie dňa 23.07.2013 sa neustanovil navrhovateľ, ktorý sa podaním zo dňa 22.07.2013 ospravedlnil a súčasne požiadal vytýčenie ďalšieho termínu pojednávania a predĺženie lehoty na predloženie listinných dôkazov. Neustanovil sa odporca, ktorý doručenia predvolania má vykázané postupom podľa ust. § 47 ods. 2 O.s.p. vrátením nevyzdvihnutej zásielky súdu dňa 09.07.2013, ustanovil sa zástupca vedľajšieho účastníka.

Súd neakceptoval žiadosť navrhovateľa o predĺženie lehoty na predloženie listinných dôkazov a tým vlastne o odročenie pojednávania, pretože táto žiadosť neobsahovala zákonné náležitosti v zmysle ust. § 119 ods. 2 O.s.p. a navrhovateľ mal poskytnutú dostatočnú lehotu viac ako mesiac do termínu pojednávania (predvolanie mal doručené dňa 19.06.2013) na predloženie dôkazov. Preto potom súd postupom podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti zástupcu navrhovateľa a odporcu s tým, že prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, žiadosťou o flexipôžičku zo dňa 02.05.2007, zmluvou o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 02.05.2007, všeobecnými obchodnými podmienkami, dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.08.2012, zmluvou o postúpení pohľadávok vrátane prílohy zo dňa 08.12.2011, vyjadrením vedľajšieho účastníka k návrhu zo dňa 09.05.2013.

Zástupca vedľajšieho účastníka na pojednávaní uviedol, že zotrváva na právnej argumentácii uvedenej vo vyjadrení k návrhu a vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žiadal návrh zamietnuť, pretože z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že dňa 19.08.2008 bola vyhlásená predčasná splatnosť žalovanej pohľadávky a to v dôsledku výzvy na zosplatnenie zo dňa 18.07.2008, pričom návrh došiel na súd až dňa 20.02.2013. Ďalej poukázal na neplatnosť dohody o uznaní záväzku zo dňa 21.08.2012, ktorá je neurčitým právnym úkonom v zmysle ust. § 37 ods. 1 Obč. zák., keďže v tejto dohode nie konkretizovaný pôvodný veriteľ, výška splátok ako ani dátumy splátok.

Nahliadnutím do zmluvy o poskytnutí flexipôžičky uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom dňa 02.05.2007 súd zistil, že odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 20 000,-Sk, ktorý sa zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 731,14 Sk s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 12.06.2007 a posledná splátka bola splatná dňa 02.05.2010. RPMN bola dohodnutá vo výške 25,37 %. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá vo výške 16,9% ročne. Tento právny vzťah je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, preto súd naň s poukazom na ust. § 879j Obč. zák., aplikoval ust. § 52 a nasl. Obč. zák. a Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 250/2001 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia

zmluvy. Základnou črtou každej spotrebiteľskej zmluvy je, že sa na ňu subsidiárne vzťahuje Občiansky zákonník (vrátane ustanovení o premlčaní a dĺžke premlčacej doby). Ide o štandardnú spotrebiteľskú zmluvu, ktorej osahové znenie je pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy pred jej uzavretím. Predmetná zmluva bola uzavretá na strane veriteľa ako dodávateľa, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka ako spotrebiteľa, ktorý je fyzickou osobou a nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

Nahliadnutím do dohody a splátkach dlhu a uznaní záväzku zo dňa 21.08.2012 súd zistil, že táto dohoda bola uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom, na základe ktorej došlo zo strany odporcu k uznaniu pohľadávky voči navrhovateľovi vyplývajúcej zo zmluvy pod reg. číslom XXXXXXXXXXXXXXXX titulom istiny a vo výške 510,24 € a titulom ostatného príslušenstva podľa zmluvy vo výške 90,47 € ako aj titulom nákladov na inkasné konanie vo výške 150,- € a titulom úroku z omeškania vo výške 21,9 % ročne zo sumy 510,24 € za dobu od 15.11.2011 do dňa splatnosti poslednej splátky podľa tejto dohody, pričom v tejto dohode nie je označený pôvodný veriteľ žalovanej pohľadávky iba registračné číslo zmluvy, z ktorej uznávaný záväzok vyplýva. Ako veriteľ je v bode 1 dohody označený navrhovateľ, čo však nezodpovedá skutočnosti, pretože veriteľom podľa zmluvy, z ktorej vyplýva záväzok, ktorý je predmetom uznania, je VÚB, a.s. so sídlom v Bratislave, preto súd nemal za preukázané, že predmetom uznania bola pohľadávka vyplývajúca zo žalovanej zmluvy, navyše keď v uznaní nie je špecifikovaný ani dátum uzavretia zmluvy.

Na viac súd dodáva, že zámer navrhovateľa dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 21.08.2012, súd hodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené znaky tohto zákonného inštitútu a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Súdu je totiž známe z veľkého množstva obdobných sporov, kde sú uzatvárané takéto dohody, že návrh na uzavretie dohody nikdy nevychádza od spotrebiteľa, ale ide o hromadné a plánované konanie navrhovateľa ako inkasnej spoločnosti, ktorá kontaktuje dlžníkov za účelom ponúknutia splátkového kalendára, ktorý by im mal "pomôcť" vyhnúť sa exekučnému vymáhaniu, čo súd hodnotí ako využitie nekalej obchodnej praktiky, ktorá je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti zo strany dodávateľa a ktorá súčasne vedie k obmedzeniu schopnosti spotrebiteľa urobiť

rozhodnutie, ktoré by inak pri dostatku správnych a úplných informácií neurobil, pretože v skutočnosti táto dohoda obsahuje aj iný právny inštitút a to uznanie premlčaného dlhu, o čom spotrebiteľa podpisujúci tieto dohody, nemajú žiadnu vedomosť. Tu súd poukazuje na to, že sa javí byť dosť zavádzajúce formulu vedomosti o premlčaní dlhu zakomponovať do bodu 3, ktorý sa týka formy splatenia dlhu, keď vedomosť o premlčaní dlhu má právny význam len pre uznanie záväzku, ktoré je upravené v bode 2 dohody a nie v bode 3. Preto toto uznanie nevyvoláva právne účinky vyplývajúce z ust. § 558 Obč. zák.. Len pre úplnosť súd dodáva, že v danom prípade bola uznávaná pohľadávka v čase uznania už premlčaná.

Keďže v konaní bola vedľajším účastníkom na strane odporcu vznesená námietka premlčania žalovaného nároku, súd sa ňou musel zaoberať.

Vykonaným dokazovaním o to oboznámením sa s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok súd zistil, že žalovaná pohľadávka tak, ako bola špecifikovaná právnym predchodcom navrhovateľa ku dňu jej postúpenia na navrhovateľa bola v dôsledku výzvy na zosplatenie zo dňa 18.07.2008 zosplatená dňa 19.08.2008, pričom táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná. Preto súd dospel k záveru, že námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom je dôvodná, pretože návrh došiel na súd dňa 20.02.2013 t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby počítanej od splatnosti celého zvyšku úveru, ku ktorej došlo v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti (resp. zosplatenia), ktorá skutočnosť vyplýva z prílohy ku zmluve o postúpení pohľadávok. Preto potom súd nemohol právo vyplývajúce zo žalovanej pohľadávky priznať a návrh voči odporcovi zamietol.

Zástupca vedľajšieho účastníka vo vyjadrení k návrhu zo dňa 09.05.2013 tiež žiadal, aby súd prerušil konanie podľa § 109 ods. 1, písm. c) O.s.p. a požiadal Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke.

Súd tento návrh vedľajšieho účastníka zamietol.

System prejudiciálneho konania je základným mechanizmom práva Európskej únie, ktorého účelom je poskytnúť vnútroštátnym súdom prostriedok pre zabezpečenie jednotného výkladu a uplatňovanie práva Európskej únie v každom členskom štáte. Súdny dvor Európskeho spoločenstva má právomoc vydať prejudiciálne rozhodnutie o výklade práva Európskej únie a o platnosti aktov sekundárneho práva. Táto všeobecná právomoc je mu daná článkom 234 Zmluvy ES a v niektorých presne vymedzených prípadoch aj inými predpismi. Úlohou Súdneho dvora v rámci prejudiciálneho konania je poskytnúť výklad práva spoločenstva alebo rozhodnúť o jeho platnosti a nie uplatňovať toto právo na skutkový stav v konaní vo veci samej, pretože toto je úlohou vnútroštátneho súdu. Súdnemu dvoru neprislúcha rozhodovať o skutkových otázkach prejednávaných vo veci samej a ani rozhodovať o rozdielnych názoroch na výklad alebo uplatnenie vnútroštátnych právnych predpisov. Každý dotknutý súd má možnosť položiť Súdnemu dvoru otázku ohľadne výkladu normy práva spoločenstva, ak to považuje za potrebné pre rozhodnutie sporu, o ktorom koná. Súd, proti rozhodnutiam ktorého nie je možné podať opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je v zásade povinný položiť takúto otázku Súdnemu dvoru s výnimkou prípadov, ak v danej oblasti už existuje judikatúra (a prípadné nové okolnosti nevyvolávajú skutočné pochybnosti o možnosti uplatniť túto judikatúru), alebo ak sa správny spôsob výkladu práva spoločenstva javí byť úplne jednoznačným.

Podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania v konaní pred vnútroštátnym súdom môže byť užitočné v prípade, ak ide o novú otázku výkladu, s ktorou sa spája všeobecný záujem na jednotnom uplatňovaní práva spoločenstva v celej únii, alebo ak sa existujúca judikatúra javí byť neuplatniteľnou na nový skutkový stav. Je úlohou vnútroštátneho súdu vysvetliť, prečo je požadovaný výklad potrebný pre jeho rozhodnutie.

Otázku, ktorú vedľajší účastník navrhuje predložiť Súdnemu dvoru EÚ a za tým účelom prerušiť konanie, je však takou otázkou, ktorá smeruje k zodpovedaniu ako uplatňovať vnútroštátne právo na zistený skutkový stav. Toto je však výlučne vecou vnútroštátnych súdov. V súdnej veci teda nevznikla potreba stanoviť hranice aplikovateľnosti únieového práva.

Podľa ust. § 100 ods. 1 Obč. zák., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ust. § 101 Obč. zák., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. § 111 Obč. zák., zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa ust. § 497 Obch. zák., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník za zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 52 Obč. zák., (účinného od 01.01.2008), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 879j Obč. zák., ustanoveniami tohto zákona (Občianskeho zákonníka v znení Zák. č. 568/2007 Z.z.) sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1.januárom 2008, vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 01. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa ust. § 497 Obch. zák., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník za zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 2 písm. a/ Zák. č. 258/2001 Z.z., účinného v čase existencie úverovej zmluvy sa spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b/ Zák. č. 258/2001 Z.z., účinného v čase existencie úverovej zmluvy sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi

spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

O náhrade trov konania odporcu súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi ako úspešnému účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, pretože nepodal súdu návrh na náhradu trov konania a zo spisu mu ani žiadne trovy konania nevyplývajú.

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi ako úspešnému účastníkovi, ktorý podal návrh na náhradu trov konania, priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k návrhu zo dňa 09.05.2013 a účasť na pojednávaní dňa 23.07.2013), jeden úkon vo výške 61,41 € plus 3 x režijný paušál vo výške 7,81 €, spolu vo výške 207,66 €, z náhrady za stratu času za cestu uskutočnenú dňa 23.07.2013 z Lučenca do Rimavskej Soboty a späť za dve polhodiny vo výške 1 €, čo predstavuje 13,02 € (z dôvodu účasti v uvedený deň na ďalšom pojednávaní na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/220/2013) a z náhrady cestovných výdavkov za cestu uskutočnenú dňa 23.07.2013 z Lučenca do Rimavskej Soboty a späť pri počte 60 prejazdených km, spotrebe 7 litrov na 100 km, cene PHM 1,480 € za liter a koeficiente náhrady vo výške 0,183 € vo výške 1/2., čo predstavuje 8,60 € (z dôvodu účasti v uvedený deň na ďalšom pojednávaní na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/220/2013), spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 229,28 €.

Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p., v spojitosti s ust. § 149 ods. 1 O.s.p., je navrhovateľ povinný prisúdenú náhradu trov konania zaplatiť do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a to právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka .

Preto súd dospel k záveru, že námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom je dôvodná, pretože návrh došiel na súd dňa 20.02.2013 t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby počítanej od splatnosti celého zvyšku úveru, ku ktorej došlo v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti (resp. zosplatenia), ktorá skutočnosť vyplýva z prílohy ku zmluve o postúpení pohľadávok. Preto potom súd nemohol právo vyplývajúce zo žalovanej pohľadávky priznať a návrh voči odporcovi zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde v Rimavskej Sobote, v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch exemplároch.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované a predložené v potrebnom počte rovnopisov tak, aby každý z účastníkov konania dostal jeden rovnopis a jeden rovnopis zostal na súde.

V odvolaní sa musí takisto uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§

205a O.s.p.) alebo rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak navrhovateľ dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím možno podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.